

[Ingmar Wagner.]

udtaget som gidsler. Man har ikke overfor nogen af dem kunnet bevise, at de var mere ansvarlige for demonstrationerne end deres kammerater, nej, de er blot valgt ud som syndebukke. Selv de militære anklagemyndigheder har under retsforhandlingerne måttet indrømme, at arrestationerne skete på det løseste grundlag for at opretholde disciplinen. Disse såkaldte hovedmænd er blevet idømt straffe op til 1 års fængsel.

Behandlingen af Haderslevsoldaterne er det klareste eksempel på forskelsbehandling. Efter demonstrationerne blev de 240 mand, der deltog i dem, anbragt på hver sin skammel i en gymnastiksal for at afvente et par afhøringer. Ca. 24 timer varede denne skandaløse forestilling. Rapporterne, der blev optaget under disse forhold, blev da også under de senere retsforhandlinger af en del af soldaterne afvist som falske, og soldaterne udtalte under retsforhandlingerne, at de havde været fuldkommen enige i deres demonstration, og at de ikke under nogen form havde anstiftet mytteri. Deres demonstration var vendt mod de 18 måneders tjenestetid, og den var så meget mere forståelig, når man ved, at f. eks. Haderslevsoldaterne først ad lovlig vej havde sendt en resolution til oberst Gabel-Jørgensen, men han undertrykte simpelthen denne ved at lade protesten ligge i sin skrivebordskuffe og ikke sende den videre.

På trods af at soldaterne selv erkendte, at de var fuldstændig enige, udtog man dog her 6 soldater og idømte dem fængselsstraffe fra 6 til 10 måneder. En af talsmændene, Johannes Andersen, blev idømt en hårdere straf end sine kammerater, 10 måneders fængsel, bl. a. med den begrundelse, at han var udeblevet fra sin afdeling fra kl. 22 til kl. 24, altså i den tid, demonstrationerne stod på. Ligeledes var det belastende for Andersen, at han var ældre end de andre, der havde foretaget nøjagtigt den samme demonstration.

Desuden kan det også siges i denne sag, at officererne i Haderslev var fuldtud

vidende om, at soldaterne havde planer om at starte en demonstration, men de gjorde overhovedet intet for at få denne standset. Alle andre demonstrerende Haderslevsoldater udover de 6 gidsler blev idømt 15 dages skærpet arrest, der blev gjort betinget. Her må dog fraregnes, at de, der under retsagen vidnede mod deres kammerater, som tak herfor helt blev frikendt, hvor uhyrligt det end måtte lyde. Forskelsbehandlingen af soldaterne er dog ikke begrænset hertil, f. eks. blev alle Søgaardsoldaterne tiltalt for mytteri og har fået straffe op til 6 måneder, medens deres kammerater i Haderslev, der havde gennemført nøjagtigt det samme, som før nævnt fik 15 dages betinget arrest.

Der kan føjes mange og måske endnu værre eksempler til de retsskandaler, der her er gennemført. Desværre kan jeg ikke nå at fremdrage dem nu, men jeg vil anmode forsvarsministeren om overfor folkettingen at give en redegørelse for disse sager og en begrundelse for, hvorfor der er sket en sådan forskelsbehandling, som jeg her har omtalt.

I skærende kontrast til disse domme over soldaterne står de latterligt små straffe, som hærens befalingsmænd er idømt for så grove forseelser som hæleri eller direkte tyveri, vold mod soldater o. s. v. Det groveste eksempel, jeg i øjeblikket kan huske, er sagen mod oversergenten fra Søgaardslejren, der den 30. april i år blev idømt 10 dages arrest for at nægte at efterkomme lejravgstens ordre, samtidig med at han direkte truede vagtmandskabet. Han fik altså kun 10 dages arrest, til trods for at der her er tale om en af de alleralvorligste militære forseelser.

Det er et fuldkommen vanvittigt straffehysteri, der har været vendt mod soldaterne, og på baggrund af såvel statsministerens som minister Krag's udtalelser i foråret kræver kommunistisk parti, at disse sager bliver taget op igen, at soldaterne får rene papirer, at de, der endnu sidder fængslet, øjeblikkelig løslades, og at de soldater, der er hårdest ramt ved forskelsbehandling med